

Dkt. David Bauer, Somo la Biblia la Kujifunza kwa Kufata, Hotuba ya 16, Yakobo 1:1-4

© 2024 David Bauer na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno la Mungu. Hiki ni kipindi cha 16, Yakobo 1:1-4.

Sawa, tumefikia hatua ambapo tunataka kutumia kwa ukali sana na naweza kusema kwa utaratibu mbinu ambayo tumekuwa tukiielezea katika kitabu cha Yakobo.

Na tutahamisha sehemu kupitia sehemu kupitia Yakobo. Katika kila kisa, anza na utafiti wa sehemu hiyo. Bila shaka, tayari tumefanya hivyo kwa Yakobo 1:2-27.

Na kisha tumia uchunguzi wa sehemu, hasa vitengo vikuu na vitengo vidogo kama fremu pana ya kutundika uchambuzi wa kina au mtiririko wa mawazo. Mtiririko wa mawazo hutumika katika uchunguzi, aina ya usomaji wa karibu wa maandishi, uchunguzi wa maandishi, na kama msingi wa kutafsiri maandishi. Nami nataka kuwa wazi katika haya yote.

Nataka kuwa wazi kabisa kuhusu mchakato ninaoufanya ili kupata hitimisho hizi, uchunguzi huu wa kina na uchunguzi, napaswa kusema, na hitimisho la tafsiri. Naam, unakumbuka kutoka kwa utafiti wa sehemu kwamba tulitambua katika Yakobo 1:2-27 vitengo viwili vikuu. Mgawanyiko mkubwa, kama nilivyoona angalau, ni kati ya mistari ya 15 na 16.

Na kwamba katika 1:2-15, tuna ushindi wa maisha ya Kikristo mara kwa mara. Sio tu juu, bali pia kupitia majaribu na vishawishi huku msisitizo ukiwekwa juu ya hekima. Na, bila shaka, hasa hekima ndiyo njia ambayo Mkristo anaweza kushinda juu na kupitia majaribu na vishawishi.

Tulibainisha kwamba ndani ya kitengo kikuu cha kwanza cha sehemu hii, na kitengo kikuu cha kwanza hapa, kama ninavyosema, ni mistari ya 2-15, tuna vitengo vidogo vinne. Na huanza, huanza kweli, na hivi kweli, hutokea hapa, kwamba vitengo hivi vidogo vinahusiana na aya tulizo nazo hapa. Kwamba kitengo hiki kikuu cha kwanza ndani ya sura ya kwanza, yaani 1:2 hadi 2-15, kinaanza na kuishia kwa kurejelea majaribu au majaribu.

Ndugu zangu, hesabuni kuwa ni furaha yote, mnapokutana na majaribu mbalimbali. Sasa, neno linalotafsiriwa majaribu hapo ni peirasmois , peirasmois linatokana na peirasmos , ambalo linaweza kutafsiriwa kuwa majaribu au jaribu. Nadhani,

limetafsiriwa vizuri sana katika mstari wa 2. Hesabuni kuwa ni furaha yote, ndugu zangu, mnapokutana na peirasmois mbalimbali , majaribu mbalimbali.

Una neno lile lile ingawa katika aya ya nne na ya mwisho ya kitengo hiki kikuu cha kwanza katika sura ya kwanza, yaani katika 1-12. Heri mtu anayevumilia majaribu, tunasoma hapo. Na hapo tena, una neno peirasmos , anayevumilia majaribu.

Kwa maana akisha shinda, atapokea taji ya uzima, ambayo Mungu aliwaahidi wale wampendao. Mtu asiseme anapojaribiwa, hiyo ni aya ya 13. Na hapo una umbo la kitenzi cha nomino hiyo, peirazomenos , mtu asiseme anapojaribiwa, Ninajaribiwa na Mungu, peirazomenos .

Kwa maana Mungu hajaribiwi na uovu, wala yeye mwenyewe hamjaribu mtu yeyote, bali kila mtu hujaribiwa na tamaa zake mwenyewe. Hilo ni neno lile lile. Unaona basi kwamba neno lile lile limetafsiriwa jaribu katika mstari wa 2 na kisha pia katika mstari wa 12, lakini jaribu au jaribu katika mstari wa 13 na 14.

Hili ni muhimu sana, bila shaka, kulitambua. Na ndiyo maana nasema kwamba kwa kweli nusu hii yote ya kwanza, mistari ya 2-15 ya sura ya kwanza imeandaliwa na shughuli hii yote ya majaribio, majaribio, majaribu. Tutaona katika muda mfupi kwamba kuna tofauti kati ya majaribio na majaribu, kati ya peirasmos , inayoeleweka kama majaribio, na peirasmos , neno lile lile, inayoeleweka kama majaribu, kwamba kuna tofauti, lakini pia kwamba kuna uhusiano mkubwa kati ya hayo mawili.

Na hili, kama ninavyosema, ni moja ya mambo yanayounganisha mistari ya 2-15 pamoja, kwamba inaanza na kuishia na peiraismos , jaribu na majaribu, lakini pia kwamba kila moja ya aya hizi inataja uvumilivu. Na neno la Kigiriki hapo, kwa njia, ni hupomone , au hupomoneo lingekuwa umbo la kitenzi. Kila moja yao inataja uvumilivu au ukosefu wa uthabiti au uvumilivu, ambao unao katika mistari ya 9-11, uvumilivu au kinyume chake.

Tena, kurudia huku mara mbili kunaungana pamoja, mistari ya 2-15, katika kitengo kikuu kinacholingana ndani ya sura ya kwanza ya Yakobo. Lakini ndani yake, bila shaka, una vitengo vidogo. Ndani ya kitengo hicho kikuu, una vitengo vidogo.

Na kwa hivyo, anaanza na jibu la majaribu, na jibu la majaribu ni furahini. Ndugu zangu, hesabuni kuwa ni furaha tupu, mnapopatwa na majaribu mbalimbali, kwa maana mnajua ya kuwa kujaribiwa kwa imani yenu huleta uthabiti, na uthabiti upate matokeo kamili, mpate kuwa wakamilifu na wakamilifu bila kupungukiwa na kitu. Sasa, tena, tunafanya uchambuzi wa kina wa hili.

Kwa hivyo, ni muhimu kuanza kwa kufanya utafiti wa mistari ya 2-4. Na kile ulicho nacho hapo, bila shaka, ni tofauti kubwa kati ya mstari wa 2 na mstari wa 3. Mstari wa 2 unahusisha mawaidha, yahesabuni au yafikirini kuwa ni furaha yote, ndugu

zangu, mnapokutana na majaribu mbalimbali. Kisha anaendelea kusema katika mstari wa 3, kwa maana, wakati wowote unapofanya kwa kama kiunganishi, unajua una uthibitisho.

Anaendelea na kutoa sababu ya hili. Kwa maana, anasema, mnajua ya kwamba kujaribiwa kwa imani yenu huleta uthabiti, na uthabiti upate matokeo yake kamili. Hivyo ndivyo RSV inavyotafsiri hivi.

Kwa kweli, inasomeka kihalisi kuwa ni kazi kamilifu, mpate kuwa wakamilifu na wakamilifu bila kupungukiwa na chochote. Sasa, tunaanza na marejeleo hapa kwa ndugu zangu. Hesabu yote ni furaha, ndugu zangu.

Anwani hii ya wasomaji kama ndugu zangu inapatikana katika kitabu chote, na kwa kweli ina madhumuni mawili. Hapa tunajibu swali, maana ya hili ni nini? Umuhimu wake ni nini? Kwa nini iko hapa? Kwanza, inatimiza kusudi la kitheolojia la kifasihi la kumsaidia mwandishi kujitambua na wasomaji wake na hali ya wasomaji wake. Ndugu zangu, ya kumsaidia mwandishi kujitambua na wasomaji wake na hali ya wasomaji wake.

Kwa hivyo anazungumza nao kama mtu ambaye pia hukabiliana na majaribu mbalimbali. Ndugu zangu, hesabuni yote kuwa furaha mnapokabiliana na majaribu mbalimbali. Kwa kuwaita ndugu zake, anaonyesha kwamba anashiriki hali yao.

Anazungumza nao kama mtu ambaye pia anakabiliana na majaribu mbalimbali na ambaye lazima akabiliane na majaribu yake kwa furaha ile ile anayowaamuru wasomaji wake. Hazungumzi kutoka juu, kutoka mbali, bali kwa huruma. Sasa, hapa ndipo kauli ya msingi katika Yakobo 1:1; kumbuka Yakobo 1:1; tulisema historia yake, maandalizi yake, na utambuzi wake kwa kitabu kizima.

Yakobo, mtumishi wa Mungu na wa Bwana Yesu Kristo. Kama kweli, Yakobo huyu ni Yakobo, ndugu yake Bwana, kama ilivyo karibu bila shaka. Hakuna Yakobo mwingine ambaye, kama Yakobo, mwana wa Zebedayo, ametengwa kabisa kwa sababu ya kuuawa kwake mapema kwa imani na kadhalika.

Hakuna Yakobo mwingine tunayemjua kutoka Agano Jipya anayefaa vyema uandishi wa kitabu hiki, zaidi ya Yakobo, ndugu yake Yesu. Ikiwa, kwa kweli, kama ilivyo karibu kabisa, na kwa thamani yake, makubaliano ya kitaaluma ni hapa kwamba Yakobo huyu ni Yakobo, ndugu wa Bwana. Ni muhimu sana kwamba Yakobo huyu hazungumzi kutoka juu, anachagua kutozungumza kutoka mbali, bali kwa huruma.

Kwa sababu Yakobo huyu alikuwa kiongozi aliyetukuka wa Ukristo wa Kiyahudi. Na kwa njia, marejeleo haya ya makabila 12 ya utawanyiko karibu hakika yanawarejelea Wakristo Wayahudi kote ulimwenguni, kwa hivyo ni barua ya jumla. Alikuwa kiongozi aliyetukuka wa Ukristo wa Kiyahudi na kwa kweli, kwa njia fulani, alikuwa kiongozi

wa kanisa la Kikristo lenyewe, si Ukristo wa Kiyahudi tu, bali pia harakati za Kikristo kwa ujumla.

Agano Jipya liko wazi kabisa. Unaona hili likielezwa katika kitabu cha Matendo, na pia katika Wagalatia, kwa mfano, kwamba Yakobo alikuwa kiongozi mkuu wa Ukristo ulioibuka, Ukristo wa mwanzo kabisa. Ukimwuliza Mkristo wa karne ya kwanza, tuseme, ni nani aliyeshi karibu miaka 60, ni nani aliyekuwa kiongozi wa harakati za Kikristo? Mtu huyo hangesema Petro.

Asingesema Paulo. Angesema, Yakobo. Hakuna kusisitiza kupita kiasi au kudharau kupita kiasi hadhi kubwa ya uongozi ambayo mtu huyu alikuwa nayo, pamoja na heshima kubwa aliyopewa, si tu katika kanisa la Kikristo, bali pia miongoni mwa Wayahudi wasio Wakristo.

Josephus anamtaja Yakobo, huyu Yakobo, kwa maneno ya kupendeza sana. Kwa kweli, Josephus anasema mengi zaidi kuhusu Yakobo kuliko anavyosema kuhusu Yesu na anazungumzia kuhusu Yesu katika angalau kifungu kimoja kuhusu uhusiano wake na Yakobo. Josephus alikuwa na wasiwasi zaidi kuhusu Yakobo kuliko alivyokuwa na wasiwasi na Yesu katika angalau kifungu kimoja cha kazi yake.

Kwa hivyo hapa una mtu ambaye alikuwa na hadhi kubwa na aliheshimiwa sana lakini anakataa kuzungumza na wasomaji wake Wakristo Wayahudi kutoka kwa nafasi ya mamlaka, au ubabe kwa hakika, lakini badala yake kwa kiwango chao, kwa kiwango chao, kama mmoja wao, ndugu zangu. Sasa hii inahusu suala zima la utunzaji wa kichungaji na mahubiri. Kwa kadiri tunavyoweza kumchukulia Yakobo kama mfano katika kile anachofanya kwa utunzaji wa kichungaji na kwa mafundisho ya kichungaji, hii inaweza kutumika kwa uelewa wetu wa utunzaji wa kichungaji na wa mahubiri na mafundisho.

Tunaposimama mbele ya kutaniko au kushiriki katika matendo mengine ya kuhubiri au kufundisha kwa kutaniko la Mungu, si suala la kuhubiri kwetu au kufundisha kwetu kwao, bali kwa kweli ni suala la kusimama pamoja na wale tunaowahubiri chini ya Neno la Mungu ili tuweze kuhubiriwa pia pamoja na kutaniko, pamoja na darasa tunalofundisha. Tunajikuta tukihubiriwa kwa njia ile ile ambayo wasikilizaji wetu wanavyohubiriwa na Neno la Mungu tunalolihubiri. Si suala la kuhubiri kwangu kwako. Ninahubiri kwanza kwangu mwenyewe na kisha kwako.

Sasa, jambo la pili linalohusika katika marejeleo haya kwa ndugu zangu ni kwamba theolojia, ambayo ina, nadhani kusudi la theolojia, tulizungumzia kuhusu kusudi la theolojia la fasihi sasa hivi, lakini pia ina kusudi la theolojia la kuonyesha kwamba anachosema kuhusu uwezekano wa ukombozi wa majaribu hapa ni kweli tu kwa mwamini Mkristo, angalau dai analotoa kuhusu uwezekano wa ukombozi wa majaribu, yeye, dai analotoa tu kwa mwamini Mkristo. Hadai kwamba inampata asiyeamini. Sio kanuni ya ulimwengu wote.

Yeye haitoi kama kanuni ya ulimwengu wote. Uwezo huu chanya si wa asili ndani ya majaribu kama hayo, bali ni kanuni ya kimungu inayofanya kazi katika majaribu kama waumini Wakristo wanavyoyapitia. Uzoefu wa Kikristo, uzoefu wa Kikristo, na labda pia ushiriki katika jumuiya ya Kikristo hutoa rasilimali za kipekee kwa majaribu ili kupata aina hii ya matokeo yenye faida ya ukombozi.

Sasa, himizo la kuichukulia kuwa furaha yote, tunasonga mbele na himizo lenyewe. Ni nini kinachohusika hapa? Kuichukulia kuwa furaha yote. Kwa njia, kwa Kigiriki, inavutia sana kutambua mpangilio wa maneno. Mpangilio wa maneno kwa Kigiriki huanza na furaha yote kwa kuzingatia.

Furaha yote inazingatia kuwa ni msemu, kauli hiyo kwa furaha na uangalifu. Kuna vipengele kadhaa vikuu hapa katika himizo hili. La kwanza ni wigo jumuishi.

Anasema, fikiria yote kuwa furaha. Kwa kweli, neno la kwanza la waraka huu ni *passan*, furaha yote ni ya kuzingatia. Upeo jumuishi unasisitizwa hapa.

Anasema, wanapaswa kujibu majaribu kwa furaha na kwa furaha tu. Furaha isiyochanganywa na hisia nyingine yoyote au mwitikio tofauti. Sasa, fikiria juu yake.

Hii inapinga utata wowote au utata wowote katika kukabiliana na majaribu. Badala yake, ni jibu kamili na la umoja. Biashara hii ya kukutana na majaribu haipaswi kuwa tukio la mgawanyiko ndani ya mtu au, kwa jambo hilo, ndani ya jumuiya ya Kikristo, ndani ya undugu.

Zingatia yote kuwa furaha, furaha isiyochanganywa na hisia nyingine yoyote au mwitikio tofauti. Hivyo, kipengele cha ukamilifu, cha ukamilifu, cha ukosefu wa mchanganyiko kinachoonekana sana katika waraka huu kinaanzishwa katika neno la kwanza kabisa la mwili wa waraka. Furaha yote ni ya kujali.

Sasa, la pili, bila shaka, na hili ni dhahiri, ni maana ya furaha. Zingatia yote kuwa furaha. Ningejaribu kila wakati kutambua maana sahihi na maalum ya maneno muhimu katika vifungu tunavyovitafsiri.

Kama Paul Rees, mhubiri mkuu wa kizazi kilichopita, alivyosema, mkalimani wa kibiblia lazima awe mpenda maneno na aliye tayari kufuata maana sahihi na mahususi ya maneno muhimu katika kifungu hicho. Bila shaka, tungezingatia hapa hasa viashiria vya muktadha, matumizi ya maneno, na ushuhuda wa maandiko.

Na ukiangalia muktadha, matumizi ya maneno, na ushuhuda wa maandiko, aina hizi mbalimbali za ushahidi, na sina muda wa kuainisha hayo yote. Lazima uniamini kwamba nimefanya hivyo. Furaha, katika Agano Jipya, ni hisia inayotokana na kufanikisha, kutambua, kukutana na hamu na hitaji la mwisho.

Hii inapingana na angalau dhana za kisasa za furaha. Na hii ndiyo sababu neno hili halipaswi kutafsiriwa furaha. Sio kuiona furaha yote, bali fikiria furaha yote.

Kwa sababu furaha inahusisha kweli, kama inavyotumika kwa ujumla katika lugha yetu, na kwa njia, hii inaonyeshwa kwa bahati mbaya katika etimolojia yenyewe, yaani, ukuzaji wa neno lenyewe. Furaha, bila shaka, inahusishwa na kutokea, lakini furaha ni ya juu juu na inategemea hali za nje. Furaha inategemea kinachotokea au kinachotokea.

Lakini badala yake, furaha, kama ninavyosema, inahusisha hisia inayotokana na kufikia hamu ya mwisho na hitaji la mwisho. Sasa, haswa zaidi, kuna kitabu cha William Morris, MORRICA, chenye kichwa cha habari Furaha katika Agano Jipya, ambapo nadhani anaelezea kwa usahihi kwamba furaha ni karibu usemi wa kiufundi katika Agano Jipya. Inahusiana na mwitikio wa hisia au kihisia kwa uzoefu wa wokovu.

Tena, hilo linahusiana na kile tunachosema kwa sababu ni wazi, kuhusu Agano Jipya, hamu kuu na kile kinachohitajika hatimaye ni wokovu wa Mungu kupitia Yesu Kristo. Sasa, jambo la tatu tunaloliona hapa ni tabia ya jumla ya himizo hili. Linahusiana na tathmini pamoja na hisia au mtazamo.

Hesabu au fikiria furaha yote. Fikiria, kwa kweli, himizo ni jinsi ya kufikiria kuhusu majaribu. Fikiria, hiyo ndiyo tathmini, furaha yote, hiyo ndiyo hisia au mtazamo, ambao, bila shaka, una maana kwa matendo; kama atakavyosema katika mstari wa 4, basi uthabiti uwe na matokeo yake kamili, mpate kuwa wakamilifu na wakamilifu bila kupungukiwa na chochote.

Kwa maneno mengine, majaribu haya yanapaswa kutathminiwa au kueleweka kulingana na uwezo wake, na kwa hivyo, kama tukio la furaha. Sasa, zaidi ya hayo, nne, tunaona kipengele cha mshangao hapa mwanzoni. Una aina fulani ya tofauti isiyo dhahiri hapa.

Ushauri huo unawataka watu hawa kufanya kinyume kabisa cha kile ambacho kingetarajiwa. Sehemu ya kisemantiki, kwa kweli, kama ninavyosema, sehemu ya mawazo, sehemu ya maana, ya peirasmos, ya majaribu, au majaribu, kwa jambo hilo, ni hasi. Ilikuwa wakati huo katika utamaduni huo kama ilivyo leo.

Kwa hivyo, unachokiona hapa ni tofauti. Anawataka waitikie kwa njia tofauti kabisa kama inavyotarajiwa, waitikie kwa njia tofauti kabisa na ya kawaida, wakiitikia majaribu kwa furaha. Hii inaelekeza, bila shaka, kwenye mabadiliko ya maadili katika maisha ya Kikristo na kwenye uelewa wa kipekee wa majaribu wa Kikristo.

Sasa, anaendelea na kuthibitisha himizo hili. Kwa bahati mbaya, anataja hapa unapokutana na aina mbalimbali za majaribu, kwa kweli, ukizingatia furaha yote, na hata ndani ya himizo hilo, una aina ya uthibitisho, ukizingatia furaha yote unapokutana na majaribu mbalimbali, kwa kweli, kwa sababu unakutana na aina mbalimbali za majaribu. Kwa hivyo, tukio, ambalo, kama ninavyosema, linahusisha uthibitisho, una kitenzi hapa, na kinaweza kutafsiriwa kama kawaida hapa, kitenzi cha muda unapokutana na majaribu mbalimbali, lakini pia kinaweza kuwa kitenzi cha sababu kwa sababu unakutana na majaribu mbalimbali, na kwa kweli, haya mara nyingi huchanganyikana, na nadhani ndivyo ulivyo hapa.

Tukio la furaha hii ni wakati wewe, au kwa sababu wewe, unapoanguka katika aina mbalimbali za majaribu. Sasa, majaribu haya yanaelezwa kwa mujibu wa aina yake na kwa mujibu wa marudio yake. Haya ni uchunguzi wa kimantiki.

Kwa upande wa aina, hutofautiana, na kwa upande wa marudio, wakati wowote. Sasa, kwa upande wa aina, aina zote za majaribu, majaribu ya aina mbalimbali, hii labda inaonyesha aina za majaribu ambayo ni ya kawaida kwa maisha kwa ujumla, na vile vile yale ambayo ni ya maisha ya Kikristo. Kwa maneno mengine, yale ambayo ni ya maisha ya Kikristo, kwa mfano, mateso kwa ajili ya imani na aina za misiba ambayo watu kwa ujumla hupitia.

Sasa, sehemu iliyobaki ya kitabu inaonyesha hasa aina hizi mbalimbali za majaribu. Huenda Yakobo alikuwa akifikiria majaribu ya umaskini. Hili ni jambo kuu ndani ya kitabu, dhiki ya umaskini, sura ya 1, mistari ya 9 hadi 11, 1:27, 2:1 hadi 7, 2:15 hadi 16, jaribu la ukandamizaji wa kiuchumi, si tu la kuwa maskini, bali kukandamizwa kwa sababu ya umaskini, sura ya 2, mistari ya 6 na 7, 5:1 hadi 11.

Pia, jaribio la matokeo ya usemi wa uchungu au tamaa ya ubinafsi ya wengine ndani ya kanisa, 3:1 hadi 4:10, lilianza tena katika 5:9. Ugonjwa wa kimwili, jaribio la ugonjwa wa kimwili, sura ya 5, mistari ya 14 hadi 18, na kadhalika. Pia, mateso ya Kikristo, lakini pia ya Kikristo, 2:7, sivyo, je, si wao wanaolikufuru jina tukufu lililoitwa juu yenu? Sasa, aina hizi mbalimbali za majaribu, kama ninavyosema, una mapendekezo ya kile kinachoweza kuhusika zaidi katika sehemu iliyobaki ya kitabu. Aina mbalimbali za majaribu hazipaswi kuzuiliwa kwa haya, bali zaidi ya hayo, labda zaidi ya hayo, ambayo anayataja katika sehemu iliyobaki ya kitabu.

Kitenzi hapa kinastahili kuzingatiwa. Wakati wowote, mnapokutana, anasema, kitenzi hapa kiko katika Kigiriki ni peripipto, ambayo inamaanisha kuanguka katika. Wakati wowote mnapoanguka katika, anasema, aina mbalimbali za majaribu.

Mkristo hatafuti majaribu haya. Anajikwaa ndani yake. Kwa hivyo, hapa hakuna ugumu wa kuuawa shahidi, hakuna kujifanya mshupavu, wala kujipiga chapa.

Kwa kweli, inavutia sana kwamba katika Agano Jipya kwa ujumla, na hii inahusisha ushuhuda wa kimaandiko, kwa maneno mengine, jinsi dhana ya biashara hii ya kukabiliana na majaribu inavyoelezewa, inajadiliwa katika sehemu nyingine ya Agano Jipya. Agano Jipya liko wazi katika mambo mawili. Moja ni kwamba majaribu hutoa uwezekano wa ukuaji wa kweli, kwa ajili ya malezi halisi katika kifungu chetu, kwa ajili ya uthabiti, kwa ajili ya mema.

Wana uwezo huo. Hili si jambo la ajabu. Huu si mtazamo wa kipekee.

Katika Yakobo hapa, hili linahusiana na mawazo ya Kikristo ya awali ambayo yanapatikana katika Agano Jipya kwa ujumla. Lakini la pili ni kwamba mtu lazima awe mwangalifu ili kuepuka majaribu na kujumuisha mateso kwa kadiri awezavyo kufanya hivyo kwa uadilifu kwa sababu pia kuna hatari halisi. Pia kuna hatari halisi.

Pamoja na uwezekano wa mema, kuna hatari ya madhara katika majaribu pia, kwa hivyo mtu hatafuti majaribu, lakini kadiri iwezekanavyo, mtu hujitahidi kuyaepuka. Kumbuka maagizo ya Yesu kwa wanafunzi hapo katika hotuba ya kimisionari katika sura ya 10 ya Mathayo anapoanza kuzungumzia aina za mateso ambayo wanafunzi wanaweza kutarajia kukabiliana nayo wanaposhiriki katika utume duniani. Anawaambia, iweni na busara kama nyoka na wasio na hatia kama njiwa.

Bila shaka, wasio na hatia kama njiwa wanaeleza waziwazi: kama mtateseka, hakikisheni mtateseka, kama Petro atakavyosema, kwa kutenda mema badala ya kutenda mabaya. Lakini biashara hii ya kuwa katika muktadha huo wa kuwa na busara kama nyoka inamaanisha wazi kabisa kuwa mwerevu katika suala la kuepuka mateso kadiri yanavyoweza kuepukika. Sasa, sababu au sababu ya kuhimiza hapa, na hii inaongoza kwa uthibitisho, ni maarifa.

Anasema, kwa sababu unajua, huu ni mstari wa tatu, kwa sababu unajua, hii inahusisha ufunuo wa kweli wa maarifa au ufunuo wa tabia halisi ya majaribu. Kwa sababu unajua, anasema, kwamba kujaribiwa kwa imani yako huzaa uthabiti na kadhalika. Sasa, unajuaje hili? Tunajuaje kwamba, wanajuaje, wangetarajiaje kujua kwamba kujaribiwa kwa imani yao huzaa uthabiti? Naam, kwa upande wa muktadha mpana wa kitabu, labda kupitia Neno la Mungu.

Sura ya 5, mistari ya 10 na 11, inabainisha umuhimu wa kutafsiri vifungu vya kila mmoja kulingana na muktadha mpana wa kitabu. 510, atasema, kama mfano wa mateso na uvumilivu, ndugu, wachukueni manabii walionena kwa jina la Bwana. Tazama, tunawaita wenye furaha waliokuwa imara.

Mmesikia habari za uthabiti wa Ayubu, na mmeona kusudi la Bwana, jinsi Bwana alivyo mwenye huruma na rehema. Kwa hivyo ukijiuliza, tunajuaje kwamba kujaribiwa kwa imani huzaa uthabiti? Kunahusiana na rekodi takatifu. Kunahusiana

na ushuhuda wa Neno la Mungu, kwamba hii ilikuwa, kwamba hii ndiyo ilitokea mara kwa mara kwa manabii na kwa Ayubu, kwa mfano, katika Agano la Kale.

Habishani hapa . Kwa hivyo, nadhani tunajua hili kwa msingi wa uchunguzi wa majaribu. Sasa, anapozungumzia, anaposema, kwa sababu mnajua kwamba kujaribiwa kwa imani yenu huzaa uthabiti, hii kwa kweli ina maana tofauti na kutoelewa majaribu. Kutoelewa majaribu, kutojua majaribu yanayowezekana, kunaweza kusababisha furaha yoyote au furaha mchanganyiko tu, kwa ubora zaidi, tunapokabili majaribu.

Jambo la msingi ambalo Yakobo anatoa ni kwamba kuna nguvu inayofanya kazi katika majaribu, au angalau kwamba kunaweza kuwa na nguvu inayofanya kazi katika majaribu na ni nguvu ya kimungu. Kwa hivyo, kile kinachoonekana juu juu kuwa chungu na cha uharibifu kina ndani yake uwezo wa ajabu, wa kupita kiasi, na wa kipekee. Ujuzi wa uwezo huu ni muhimu kwa mwitikio huu wa furaha.

Lakini kinyume chake, mwitikio wa furaha ni muhimu kwa majaribu kutekeleza kazi yake ya wema. Kwa hivyo, kwa kweli una aina ya mzunguko hapa. Ujuzi wa uwezo, uwezo chanya wa majaribu, husababisha utambuzi wa uwezo huo chanya, ambao husababisha ujuzi au uhakikisho mkubwa wa uwezo chanya wa majaribu hayo.

Ninapaswa kusema, kwa kweli, ufahamu wa miongozo hii, kwanza kabisa, tunapaswa kusema, kwa mwitikio wa furaha, na ni mwitikio huu wa furaha basi unaoongoza kwenye utambuzi wa uwezo chanya, ambao, kama ninavyosema, husababisha ujuzi zaidi wa uwezo chanya. Una aina hii ya mzunguko chanya na wenye manufaa unaoshikilia maisha ya Kikristo. Lakini hoja hapa ni kwamba majaribu hayataleta aina hii ya wema au moja kwa moja.

Matokeo kama hayo yatakuja tu wakati ushauri wa mstari wa 2 unapotii. Uwezekano mbadala wa kukabiliana na majaribu, pamoja na matokeo mabaya ya majibu haya mengine, yanaonyeshwa katika 1:13 hadi 15 na katika 5:9. Ni njia gani mbadala za kukabiliana na jaribu, kwa kuja, kwa kukabiliana na majaribu kwa furaha, na kwa kujua kwamba kujaribiwa kwa imani yako huzaa uthabiti? Njia moja mbadala inapatikana katika 1:13 hadi 15. Mtu yeyote ajaribiwapo asiseme, Ninajaribiwa na Mungu; kwa maana Mungu hawezi kujaribiwa na uovu, wala yeye mwenyewe hamjaribu mtu yeyote.

Lakini kila mtu hujaribiwa anapovutwa na kushawishiwa na tamaa yake mwenyewe. Kisha tamaa, ikiisha kuchukuliwa mimba, huzaa dhambi, na dhambi, ikiisha kukomaa, huzaa mauti. Katika 5:9 kuna jibu lingine linalowezekana kwa majaribu, ambapo Yakobo anasema hapo, msinung'unike, katika muktadha wa kupitia majaribu, msinung'unikie, ndugu, ninyi kwa ninyi, msije mkahukumiwa.

Njia mbadala ya kwanza tuliyoipata katika 1:13 hadi 15 inahusiana na shambulio lisilofaa dhidi ya Mungu, kujibu majaribu kwa kuhoji nia za Mungu. Na ya pili, 5:9, kwa shambulio lisilofaa dhidi ya wengine, kunung'unika dhidi ya wengine katika jamii. Hapa unapata, bila shaka, majibu ya kisaikolojia, ya kijamii ya kukatishwa tamaa kupita kiasi, kuondoa kukatishwa tamaa kupita kiasi kwa kuhusisha vibaya na majaribu, na kuwatoa wengine ndani ya jamii.

Majaribu yenyewe hayana msimamo wowote kiroho lakini yana uwezo wa mema na mabaya. Lakini Yakobo anadokeza kwamba kukutana na majaribu hakutamacha mtu huyo akiwa sawa. Mtu huyo atakuwa bora au mbaya zaidi baada ya kukutana na majaribu, kulingana na jinsi mtu huyo atakavyoyaitikia.

Sasa, kile kinachojulikana hapa, kulingana na kifungu chetu, katika uwezo wa kile kinachojulikana katika uwezo wa majaribu, kinaelezwa katika mchakato wa 1.4. Anasema, kwa maana mnajua ya kwamba kujaribiwa kwa imani yenu huzaa uthabiti, kwa kweli hufanya uthabiti. Hapa, wazo la matendo, ambalo mtaelezea na kujadili kwa undani katika sura ya 2, tayari limeanzishwa katika sura ya 1. Kujaribiwa kwa imani yenu hufanya uthabiti, na uache uthabiti uwe na matokeo yake kamili, mpate kuwa wakamilifu na wakamilifu bila kupungukiwa na chochote. Sasa, anaanza mnyororo huu hapa kwa kujaribiwa kwa imani, kujaribiwa kwa imani yenu.

Hii inaelekeza kwenye umuhimu wa kweli wa majaribu. Majaribu mtihani, neno la Kigiriki kama tunavyoonyesha hapa ni dokimion , majaribu mtihani imani. Yaani, majaribu hutoa changamoto kwa imani, ambayo inaweza kuimarisha imani au kuiharibu.

Uwezekano wote wawili, kama ninavyosema, wa kuimarisha au kuharibu, uwezekano wote wawili umefichwa katika neno dokimion hapa. Sasa, neno kupima, dokimion , linaelekeza kwenye mchakato wa kupima katika kifungu hiki, mchakato wa kupima, na linahusiana na ulimwengu wa kusafisha. Kwa kweli, lugha hii hii inatumika katika 1 Petro sura ya 1 mistari ya 6 na 7, na inatumia dokimion au lugha ya kupima na kuihusisha na ulimwengu wa kusafisha, mchakato wa kusafisha chuma.

Katika hili, mnafurahi, Petro anasema, ingawa sasa kwa muda mfupi mtalazimika kupitia majaribu mbalimbali, ili uthabiti wa imani yenu, yenye thamani kuliko dhahabu, ambayo ingawa inaweza kuharibika hujaribiwa kwa moto, upate kuwa sifa na utukufu na heshima katika ufunuo wa Yesu Kristo. Jaribio hili basi linakusudiwa kusababisha utakaso na linahusiana na utakaso na kwa kweli linahusiana na utakaso na uimarishaji. Wazo ni kwamba chuma kisicho safi ni chuma dhaifu, kwamba matokeo ya utakaso, utakaso wa utakaso, ni kufanya chuma kuwa na nguvu zaidi, hivyo kuwa imara zaidi, imara zaidi, na kudumu.

Sasa, marejeleo ya utakaso hapa yanaelekeza tena kwenye wasiwasi wa Yakobo kwa wote na walio safi katika dini, katika kisa hiki imani isiyochanganywa na chochote

kilicho kinyume na imani, ili kujaribiwa kwa imani kuongoze kwenye utakaso wa imani, kuondolewa kutoka kwa imani kwa kila kitu ambacho si tofauti na imani na ambacho kitadhoofisha imani. Sasa, Agano la Kale lina aina tatu kuu za mifano ya majaribio. Ibrahimu, katika Mwanzo 22 na Mwanzo 22, kumbuka kwamba Mungu alimjaribu Ibrahimu hapo.

Hii ni simulizi ya Akeda, kufungwa kwa Isaka, lakini yote huanza na Mungu akimjaribu Ibrahimu. Na kwa njia, neno perperazo, ambalo tunapata neno majaribio hapa, linatumika katika Septuagint hapo katika Mwanzo 22:1. Mungu alimjaribu Ibrahimu, lakini mifano mitatu mikuu, Ibrahimu katika Mwanzo 22, Ayubu, na Israeli, Israeli wakati wa kutangatanga jangwani kwa miaka 40, iliyoelezwa hasa katika Hesabu 14, 20 hadi 24, na Kumbukumbu la Torati sura ya 6 hadi 8, na hasa Kumbukumbu la Torati ambapo kutangatanga kwa Israeli jangwani wakati wa miaka hiyo 40 kunaelezwa kama Mungu akijaribu Israeli jangwani. Ibrahimu na Ayubu, bila shaka, wametajwa kwingineko katika kitabu cha Yakobo, Ibrahimu katika sura ya 2, na Ayubu katika 5:11. Walifaulu mtihani huo.

Israeli, mfano mkuu wa tatu wa majaribio katika Agano la Kale, haikufaulu jaribio hilo. Israeli ilishindwa jaribio hilo. Sasa, imani, imani hii, bila shaka, inahusiana na imani katika Mungu, uaminifu ambao mtu huweka kwa Mungu kwa ajili ya ustawi, na kujaribiwa kwa imani yako.

Imani hapa inamaanisha kuishi maisha yanayoumbwa kwa kumtambua Mungu ni nani na nini. Hebu turudie hilo, kuishi maisha yanayoumbwa kwa kumtambua Mungu ni nani na nini, hasa kwamba Yeye ni mmoja. 2:19, unaamini kwamba Mungu ni mmoja? Unafanya vyema, na Mungu ni mwema na hutoa.

1:5 na 6, na aombe kwa imani bila shaka, vema, kwanza kabisa, 5, ampaye Mungu, awapaye wote kwa ukarimu bila kukemea atapewa, lakini na aombe kwa imani bila shaka, kwa maana mwenye shaka ni kama wimbi la bahari. Kwa hivyo, kama ninavyosema, akiumbwa kwa kutambua Mungu ni nani na ni nini, kwa mfano, na haswa kwamba Yeye ni mmoja na kwamba Yeye ni mwema na hutoa, kwa kusadiki kabisa kwamba kufanya hivyo kutasababisha ustawi, yaani, wokovu. 1:21 Kwa hivyo, wekeni mbali uchafu wote na ukuaji wa uovu na mpokee kwa upole neno lililopandwa ndani liwezalo kuokoa roho zenu na uhuru wenu, mkizungumza juu ya sheria kamilifu ya uhuru na kadhalika na kadhalika.

Kwa hivyo, imani ambayo mtu huweka katika aina hii ya Mungu kwa ajili ya ustawi, imani ambayo mtu huweka katika aina hii ya Mungu kwa ajili ya ustawi, Mungu ambaye ni mmoja na hasa mmoja kama aliyeunganishwa kikamilifu katika ahadi Yake kamili ya kutuletea mema, ahadi kamili kwamba Mungu yuko upande wetu, kabisa na bila sifa upande wetu. Ni aina hii ya imani inayopingwa, ambayo hujaribiwa na majaribu kwa sababu majaribu hupinga imani ya aina hiyo kwa kumfanya mtu ajiulize kama Mungu anamaanisha mema tu kwetu, kama kwa kweli, Yeye ni mmoja katika

wema Wake. Sasa, watu wanaoitikia majaribu kwa furaha kwa sababu wanajua tabia ya kweli na uwezo wa majaribu watagundua kuwa kujaribiwa huku kwa imani kutaleta uthabiti.

Neno hilo ni hupomine . Yakobo yuko wazi, bila shaka, kwamba uthabiti huu hauwezi kutokea bila majaribu haya. Uthabiti huu unaweza kutokea tu kupitia majaribu haya.

Hii ndiyo njia pekee. Majaribu ni muhimu kwa uthabiti, ambayo nayo ni muhimu kwa wokovu wa mwisho. Tena, kutabiri atakachosema hapo katika sura ya 5.7 hadi 11.

Kwa hiyo, ndugu, vumilieni, hata kuja kwake Bwana. Tazama, mkulima anangoja chakula cha thamani cha nchi, akivumilia kwa ajili yake hata kitakapopata mvua ya mapema na ya mwisho. Nanyi pia vumilieni.

Mthibitisha mioyo yenu, kwa maana kuja kwa Bwana kumekaribia. Ndugu, msinung'unikiane ninyi kwa ninyi, msije mkahukumiwa. Tazama, mwamuzi amesimama mlangoni kama mfano wa mateso na uvumilivu.

Ndugu, wachukueni manabii walionena kwa jina la Bwana. Tazama, tunawaita wale wenye furaha, na kwa kweli, neno hapa ni makarios . Sidhani kama furaha ni tafsiri nzuri.

Ni bora kusema tunawaita heri wale waliokuwa wavumilivu. Mmesikia habari za uthabiti wa Ayubu, na mmeona kusudi la Bwana, jinsi Bwana alivyo mwenye huruma na rehema. Na, bila shaka, mwenye huruma na rehema katika suala la kuleta wokovu wa mwisho.

Baraka katika suala la kuleta wokovu wa mwisho. Uimara huu, unaotokana na kukabiliana na majaribu kwa njia sahihi, ni muhimu kwa wokovu wa mwisho. Ndiyo maana ataendelea kusema katika 1:12, Heri mtu astahimiliye majaribu; kwa maana akisha vumilia atapokea taji ya uzima ambayo Mungu amewaahidia wampendao.

Sasa, mchakato huu kuanzia kujaribiwa kwa imani hadi uthabiti unafikia kilele chake na kipengele cha tatu cha mnyororo, acha uthabiti uwe na athari yake kamili. Na neno hapa kwa kweli ni ergontelion , ni kazi kamilifu. Hii ni marejeleo ya kwanza ya kazi katika kitabu cha Yakobo, ni kazi kamilifu, ambayo kwa kweli iko katika umbo la kutia moyo.

Hapa katika uthibitisho, unaona kwamba uthibitisho huishia kwa kuhimiza, acha uvumilivu uwe na kazi yake kamilifu. Ili, mpate kuwa wakamilifu na wakamilifu bila kupungukiwa na chochote. Lengo kuu la majaribu si uthabiti, bali ukamilifu.

Lengo kuu katika maisha ya Kikristo ni ukamilifu, yaani, angalau katika suala la tabia ya Kikristo, kuhusu tabia ya Kikristo. Sasa, himizo hili la mwisho linaonyesha kwamba

hakuna hata moja kati ya mambo haya linalojiendesha lenyewe na kwamba mwandishi anafikiria kielelezo tendaji dhidi ya kisichofanya kazi. Acha uthabiti uwe na athari yake kamili.

Kwa maneno mengine, endelea kutenda kwa njia zinazopatana na imani katika wema mkuu wa Mungu. Hivi ndivyo unavyoruhusu uthabiti uwe na matokeo yake kamili. Endelea kutenda kwa njia zinazopatana na imani katika wema mkuu wa Mungu, ambao kwa furaha huvumilia hatari ya imani.

Imani ya aina hii, bila shaka, ni tendaji, si tulivu, kama atakavyosisitiza katika sura ya pili. Ili, anasema, ili mruhusu, ili mpate kuwa wakamilifu na wakamilifu bila kupungukiwa na chochote. Sasa, kuangalia matumizi ya neno hili kamili, ambalo kwa Kigiriki ni teleos katika Yakobo, na linatumika mara nyingi katika Yakobo, linaonyesha kwamba linahusiana na haki kamili, ambayo, kwa njia, mara nyingi ndiyo jinsi linavyotumika katika Septuagint pia.

Haki kamili, tunaweza kuiweka hivi, haki kamili. Kifungu hiki kinatualika kuuliza, uvumilivu huzaaje haki hii kamili ili uweze kuwa mkamilifu na mkamilifu? Mtu anawezaje kuruhusu aina hii ya uvumilivu kuwa na athari hii? Jibu ni imani inayodumu. Ruhusu utegemezi huu usioyumba kwa Mungu kuenea katika maisha yote ili kila eneo la maisha lielekezwe kuzunguka ukweli huu mkuu wa kujiamini katika wema wa Mungu bila kujali hali gani.

Yakobo anasisitiza kwamba Mkristo lazima aruhusu utegemezi huu usioyumba kwa Mungu katika hali za uadui kuathiri kila nyanja ya maisha, si tu uhusiano wa Mkristo na majaribu na upinzani, lakini unapanuka hadi maisha yote, hadi tabia kwa ujumla, ili uweze kuwa mkamilifu na mkamilifu, bila kupungukiwa na chochote, ili uweze kuwa kitovu, ujasiri huu kwa Mungu wa wema wake, ili uweze kuwa kitovu cha kuwepo ili kila msukumo mzuri na chanya uletwe katika uhai, na ili sifa hizi zote ziunganishwe na ziungane kuzunguka kitovu hiki cha utegemezi usioyumba kwa Mungu, imani hii. Aina hii ya imani kamili, kamili, ya kweli ili uweze kuwa mkamilifu na mkamilifu, bila kupungukiwa na chochote, aina hii ya imani kamili, kamili, ya kweli itaunda tabia ya mtu na lazima itasababisha matendo, sura ya pili. Sasa, aina hii ya ukamilifu hutoa umoja na mshikamano kwa watu.

Hapa, unazungumzia uadilifu halisi wa maisha, mshikamano, na umoja. Kwa njia hii, mtu, yeye mwenyewe, atakuwa mkamilifu kweli. Yaani, maisha ya mtu huyo yatakuwa ya umoja, jumuishi, na kamili.

Tobelius anasema hivi, acha uthabiti uwe na kazi yake kamilifu ili uweze kuwa mkamilifu. Wewe ndiye kazi hiyo kamilifu, Tobelius anaendelea kusema. Wewe ndiye kazi hiyo kamilifu.

Sasa, kwa wazo hili la ukamilifu, teleos , katika Yakobo, inahusisha ufahamu, uthabiti, na mshikamano. Hizo ndizo sababu kuu tatu za theolojia ya Yakobo ya ukamilifu, nadhani. Inahusisha, kama ninavyosema, ukamilifu, uthabiti, na mshikamano.

Kipengele cha uthabiti na mshikamano kinasisitizwa na neno teleos , kamilifu, huku kipengele cha ufahamu kikionyeshwa hasa na kamili, halakleros , kuwa kamili na kamili. Na kwa kifungu cha maneno, bila kukosa chochote, ambacho kinaweza kuwa maalum ya halakleros , kwa kweli ni maalum hasi yake. Kukosa, kuwa kamili na kamili, na kamili kunahusisha, haswa zaidi, kwa njia ya kulinganisha, bila kukosa chochote.

Kuna uadilifu ambao hauna nia mchanganyiko au migongano ya maslahi. Kwa upande wa Yakobo, imani hii ndiyo ukweli pekee ambao ni mkubwa wa kutosha kuunda kitovu cha maisha kinachounganisha. Ni tabia ya mwanadamu iliyombwa ili kuendana na tabia ya kimungu.

Kama vile Mungu alivyo mmoja, tena 2.19, je, unaamini kwamba Mungu ni mmoja? Kama vile Mungu alivyo mmoja, sasa tunakuwa mmoja pia, tumeunganishwa kama vile Mungu alivyounganishwa. Ukamilifu, si kwa kiwango sawa, ili kuwa na uhakika, lakini katika jambo kuu, kwa njia ile ile ambayo Mungu ni mkamilifu. Wema mkamilifu unahusisha, hasa zaidi, imani kamili, inayojibu wema mkamilifu, kukua kutokana na imani ya wema mkamilifu wa Mungu.

Sasa, katika uelewa wa kibiblia wa majaribu au mateso, kuna mawazo mawili makubwa. La kwanza ni kwamba hasa katika Agano la Kale, mara nyingi kuna uhusiano kati ya mateso na dhambi. Mateso katika sehemu nyingi za Agano la Kale ni matokeo ya dhambi, huku ustawi ni matokeo ya haki.

Unapata hili katika sehemu nyingi za mapokeo ya hekima na pia katika kile kinachoitwa theolojia ya Kumbukumbu la Torati katika Agano la Kale. Tenda mema, nawe utabarikiwa. Tenda mabaya, nawe utateseka.

Basi kuna uhusiano kati ya mateso na dhambi. Mateso ni matokeo ya dhambi, ilhali ustawi ni matokeo ya haki. Inaonekana Yakobo anakubali kwamba kwa kweli, kunaweza kuwa na nyakati ambapo mateso, hasa ugonjwa, yanatokana na dhambi.

Kumbuka 5:14, na 15. Je, kuna yeyote kati yenu mgonjwa? Na awaite wazee wa kanisa, nao wamwombee, wakimpaka mafuta kwa jina la Bwana. Na sala ya imani itamwoko mgonjwa huyo, na Bwana atamwinua.

Na ikiwa ametenda dhambi, atasamehewa. Lakini kumbuka, kwa kweli, masharti, ikiwa ametenda dhambi. Kwa hivyo Yakobo anatambua, katika sentensi moja na hiyo hiyo, kwamba wakati mwingine kunaweza kuwa na uhusiano kati ya dhambi na ugonjwa, lakini si lazima iwe hivyo.

Lakini hilo si msisitizo katika Yakobo, hata hivyo, na halionekani kuwepo kabisa katika kifungu hiki. Lakini kipengele cha pili kikubwa cha uelewa wa kibiblia kuhusu majaribu au mateso ni kwamba mateso ndiyo uwanja wa majaribu. Na hapa tunaona hasa Ibrahimu na Ayubu, ambao wametajwa waziwazi katika kitabu cha Yakobo.

Hizi mbili zinatajwa baadaye katika Yakobo kwa njia hii haswa. Majaribio ya Ibrahimu yanaelezwa katika Yakobo 2:21. Je, Ibrahimu, baba yetu, hakuhesabiwa haki kwa matendo alipomtoa mwanawe Isaka juu ya madhabahu? Bila shaka, dokezo la Mwanzo 22 na jaribio la Ayubu, 511, dokezo la kitabu cha Ayubu.

Yakobo anasisitiza, kwa kweli, uelewa huu wa pili na anajumuisha mifano. Kumbuka mifano iliyobarikiwa ya Ibrahimu. Ibrahimu alikuwa mfano uliobarikiwa kwa kuwa alitoka katika jaribio hili kama rafiki wa Mungu.

Na andiko likatimia, lisemalo, Ibrahimu alimwamini Mungu, ikahesabiwa kwake kuwa haki, naye akaitwa rafiki wa Mungu. Na Ayubu, kuhusu Ayubu katika sura ya 5, tunawaita wale waliobarikiwa waliokuwa wastahimilivu. Katika kifungu cha sasa, majaribu hayahusiani kwa vyovyote na dhambi au makosa kwa upande wa mtsekaji.

Kwa hivyo, anazungumzia kwa njia isiyo ya moja kwa moja jaribu lingine lililo waziwazi katika majaribu, zaidi ya lile linalotajwa katika mistari ya 12 hadi 18, akimlaumu Mungu. Na hiyo ni kujilaumu mwenyewe.

Kwa maneno mengine, ukweli kwamba Yakobo haujumuishi kabisa wazo la kibiblia la uhusiano kati ya mateso na dhambi unaonyesha wazi kwamba hatupaswi kujibu majaribu kwa kujilaumu. Kwamba kujilaumu si jibu halali kwa majaribu kama vile kumlaumu Mungu, mistari ya 12 hadi 15. Msisitizo si chanzo cha majaribu na kinachoyasababisha, bali ni kile kinachoweza kutokea kutokana nayo.

Zaidi ya hayo, ingawa Mungu anaweza kutuma majaribu haya, Mwanzo 22:1, na kwa njia, hebu tujikumbushe kile tulicho nacho hapo katika Mwanzo 22.1, na Yakobo anajua wazi kifungu hiki. Baada ya mambo haya, Mungu alimjaribu Ibrahimu. Ingawa Mungu anaweza kutuma majaribu haya, ndivyo inavyomaanisha katika Mwanzo 22.1, alimjaribu Ibrahimu, mtu hapaswi kumlaumu Mungu, kwani Mungu anatutakia mema tu, kulingana na mistari ya 12 hadi 18.

Msisitizo uko kwenye matokeo ya mwisho dhidi ya uzoefu wa papo hapo. Mtazamo wa kiteolojia wa masafa marefu upo hapa dhidi ya hamu ya kibinadamu na hasa ya kisasa ya kuridhika na matokeo ya papo hapo. Kuna myopia ya asili ya maono ya mwanadamu.

Lakini James, akiwakilisha mtazamo wa Mungu hapa, anazungumzia matokeo chanya ya muda mrefu. Ni katika haya, katika matokeo chanya, kama yalivyoelezwa hapa,

ambayo yanasisitiza ubora wa matokeo dhidi ya uharaka wa matokeo haya. Sasa, pia kuna msisitizo juu ya tabia dhidi ya faraja.

Hii inapingana na hedonism na aina zingine zote za mawazo, ambazo hufundisha kwamba raha, ikiwa ni pamoja na kutokuwepo kwa maumivu na usumbufu, ndiyo jambo jema zaidi. Hiyo siyo mtazamo wa Yakobo hapa. Hiyo ndiyo mtazamo wa Epicureanism.

Na unapata hili, kwa mfano, katika Epictetus. Huu ni mtazamo wa Epicureanism ambao, bila shaka, una muda mrefu wa kuhifadhi. Bila shaka, tuna aina za hili katika mawazo ya kisasa pia, na hilo ndilo jambo jema la juu zaidi katika Mkristo; jambo jema la juu zaidi maishani, katika maisha ya mwanadamu, ni raha.

Na katika Uepikurea, raha haikueleweka katika suala la kuridhika kingono, aina hii ya kitu, lakini katika suala la kutokuwepo kwa maumivu, kutokuwepo kwa mateso. Kwa kiasi kikubwa, Ustoiki ulijaribu kushughulikia hili pia, ingawa kwa mtazamo tofauti kabisa. Ninaweza kusema tu kwa njia ya athari za kitheolojia ambazo hii ina, kwamba hii ina athari kwa masuala kama vile euthanasia na mengineyo, hasa ikiwa euthanasia inahesabiwa haki kwa msingi wa kupunguza maumivu.

Hilo ni tatizo kubwa kutoka kwa mtazamo wa kimaadili kutoka kwa mtazamo wa Maandiko. Kutokuwepo kwa maumivu na usumbufu si jambo jema sana kwa upande wa Wakristo katika suala la theolojia na maadili ya Kikristo. Pia, tunaona kwamba mtazamo hapa ni wa kitheokrasi dhidi ya wa kibinadamu, unaozingatia Mungu dhidi ya unaozingatia binadamu.

Ukweli wa mwisho hapa ni nguvu ya Mungu inayoenea na kufanya kazi katika maisha yote dhidi ya mtazamo unaojiona sisi wenyewe au watu wengine kama kitovu cha uhalisia. Swali halisi lililo nyuma ya kile Yakobo anasema hapa ni kile ambacho Mungu anataka kufanya kupitia mchakato huu. Mungu anataka kufanya nini kupitia mchakato huu? Uwezo usio dhahiri katika majaribu haya ni nguvu ya kimungu. Inahitajika kwamba watu wajitiishe kwa nguvu hii ya kimungu isiyo dhahiri katika majaribu.

Hiyo ndiyo maana ya himizo hili. Acha uthabiti uwe na athari yake kamili. Acha nguvu ya Mungu ifanye kazi katika uthabiti huu.

Sasa, mfumo hapa pia, ingawa baada ya kusema hivyo, ni hai dhidi ya kutojali. Wasiwasi hapa si tu kunusurika majaribu, kwa namna fulani kuondoka bila jeraha. Hiyo ingekuwa aina ya kutojali ya kujipenyeza, kushikilia aina ya mtazamo wa ngome.

Wasiwasi hapa si tu kunusurika majaribu, kwa namna fulani kuondoka bila jeraha, bali ni kujibu majaribu kwa njia ambayo yanaondokana nayo vizuri zaidi kuliko hapo

awali. Ili majaribu yawe na athari ya aina hii, watu lazima watende. Kuna mambo fulani ambayo mgonjwa lazima afanye.

Mstari wa 4: acha uthabiti uwe na athari yake kamili. Sasa, tulitaja Uepikurea muda mfupi uliopita, lakini hii kwa kweli inapingana na Ustoiki, ambao ulikuwa falsafa nyingine kuu katika muktadha wa Kigiriki-Kirumi wa Yakobo, ambayo inaashiria kielelezo cha kutotenda ambapo mtu hutenda kana kwamba mateso haya ya nje hayapo, au angalau hayapo kama mateso, kwa kiasi kikubwa akipuuza. Kwa upande mwingine, Yakobo anawahimiza wasomaji wake kuchukua majaribu haya kwa uzito wote, na hivyo kutenda kama kuyafanya yafanye kazi kwa Mkristo.

Hii pia inawasilisha, kama kifungu kinavyoonyesha, theolojia ya mateso dhidi ya theolojia ya mafanikio. Yakobo anakubaliana kabisa na wazo la Agano Jipya kwamba wema wa kweli na wa mwisho unaweza kupatikana tu kupitia mateso. Tena, theolojia ya mafanikio mara nyingi huchukua kimsingi msimamo wa aina ya Epikurea, na hiyo ni kwamba ni wema, wema ambao Mungu anataka tuufurahie, kuepuka maumivu, kuepuka mateso.

Sasa, anahama kutoka kwenye majibu hadi kwenye majaribu, ambayo ni kufurahi, hadi kwenye majibu ya ukosefu wa hekima, ambayo, bila shaka, yanahusisha maombi ambayo yanahusisha maombi ya kuomba hekima katika mstari wa tano hadi wa nane. Na kwa kweli, hapa ni mahali pazuri pa kutulia hapa. Kwa hivyo, hebu tuache hapa na sehemu hii ili tuweze kuanza upya katika sehemu inayofuata na Yakobo 1:5.

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno. Hii ni kipindi cha 16, Yakobo 1:1-4.